פ וידבר יהוה אל משה לאמר ועשית
כיור נחשת וכנו נחשת לרחצה ונתת אתו בין
אהל מועד ובין המזבח ונתת שמה מים׃
ורחצו אהרן ובניו ממנו את ידיהם ואת
רגליהם׃ בבאם אל אהל מועד ירחצו מים
ולא ימותו או בגשתם אל המזבח לשרת
להקטיר אשה ליהוה׃ ורחצו ידיהם ורגליהם
ולא ימותו והיתה להם חק עולם לו ולזרעו
לדרתם׃ פ וידבר יהוה אל משה
לאמר׃ ואתה קח לך בשמים ראש מר דרור
חמש מאות וקנמן בשם מחציתו חמשים
ומאתים וקנה בשם חמשים ומאתים׃ וקדה
חמש מאות בשקל הקדש ושמן זית הין׃ ועשית
אתו שמן משחת קדש רקח מרקחת
מעשה רוקח שמן משחת קדש יהיה׃ ומשחת
בו את אהל מועד ואת ארון העדת׃ ואת השלחן
ואת כל כליו ואת המנרה ואת כליה ואת
מזבח הקטרת׃ ואת מזבח העלה ואת כל כליו
ואת הכיר ואת כנו׃ וקדשת אתם והיו קדש
קדשים כל הנגע בהם יקדש׃ ואת אהרן ואת
בניו תמשח וקדשת אתם לכהן לי׃ ואל בני
ישראל תדבר לאמר שמן משחת קדש יהיה
זה לי לדרתיכם׃ על בשר אדם לא יסך
ובמתכנתו לא תעשו כמהו קדש הוא קדש
יהיה לכם׃ איש אשר ירקח כמהו ואשר יתן

ומליל׳ ותעבד מזא
דנחשא ומסיסיה דנחשא ;
לקדוש ותתן יתיה בין משכן
ומנא ובין מדבחא ותתן תמן
מיא׃ ויתקדשון אהרן ובנוהי
מנה ידיהון ויתי רגליהון ;
במעלהון למשכן זמנא ויתי
יתקדשון מיא ולא ימותון או
במקרבהון למדבחא לשמשא
לאסקא קרבנא קדם יי׃
ויתקדשון ידיהון ורגליהון ;
ולא ימותון ותהי להון קים
עלם ליה ולבניהי לדריהון׃
ומליל׳ ואת סב לך בסמי ;
רישא מרא דמיא מתקל
חמש מאה וקנמן בסם
פלגותיה מתקל מתן וחמשין
וקני בסמא מתקל מתן ;
וחמשין׃ וקדיעתא מתקל
חמש מאה בסלעי קדשא
ומשח זיתא מלו הין׃
ותעביד יתיה משח רבות
קדש מזגא מבסם עבד מסמני
משח רבות קדשא׃ ;
ותרבי ביה יתמשכן זמנא
ויתי ארונא דסהדותא׃
ויתפתורא ויתכל מנוהי
ויתמנרתא ויתכל מנהא ויתי
מדבחא דקטרתא׃ ויתי
מדבחא דעלתא ויתכל מנוהי
ויתכיורא ויתכסיסיה׃
ותקדש יתהון ויהון קדש ;
קדשין כל דיקרב בהון׃ ;
ויתקדש ויתי אהרן ויתבניהי
תרבי ותקדיש יתהון לשמשא
קדמי׃ ועם בני ישראל תמליל
למימר משח רבות קדשא
יהי דין קדמי לדר דרין׃ על
בסרא דאנשא לא יתסך
ובדמותיה לא תעבדון כותיה
קדשא הוא קדשא יהי לכון׃
גבר די יתעבד כותיה ודי יתן

כיור כיור דוד גדולה ולה הדום הרגלים
בבית המקדש׃ ומקום כתובים במקדש
ויושבו ויתקן לכיור׳ לרחצה׳ ומוכעל
הכיור׳ ובין המזבח׳ ומזבח העולה שמקריב
שהוא לפני פתח משכן אהל מועד והיה
הכור ומשוך קיומו ועמוד כנגד אויר שבין
ומזבח והמשכן ואינו מפסיק כלל בדברים
משום שנ׳ ואת מזבח העולה שם פתח משכן
אהל מועד ומזבח לפני אהל מועד׳ ואין כולל
לפני אחר מועד הוא כיור ומשוך קיומו כלפי
הדרום כך נעשה במזבחים׳ ותדרסם ואת
רגליהם׳ בבית אחת מזרח ומקדש ידי
ורגלין׳ וכך שנינו במזבחים׳ כיור קידוש ומקום
ידו הימנית על גבי רגלו הימנית׳ וד
השמאלית על גבי רגלו השמאלית׳ ומקדש׳
במים אל אהל מועד׳ להקטיר שחרית׳ ובין
כהערבים קטרת׳ אין להזות ודם פר כה
משיח ושעירי שם׳ ולא יאמרו׳ הואיל ולא
ירחצו יאמרו׳ שהתורה מוזהרת מלאכת
ומכלל לאו אתה שומע הין׳ אל המזבח׳
החיצון׳ שאין כאן מיתת אהל מועד אלא
בחצר׳ ולא יאמרו׳ לחייב מיתה על המשמש
במזבח שלא רחצו ידיו ורגלין שהמיתה
הראשונה לא שמענו אלא על הנכנס להיכל׳
שמים ראש׳ חשובין׳ וקנין בשם לפי
שהקנמון קליפת עץ הוא׳ כיש שהוא עוב
ויש בו ריח עשב׳ ויש שאינו אלא מעץ׳
לכך הוצרך לומר׳ וקנמן בשם׳ מן העוב׳
מחציתן חמשים ומאתים׳ מחצית הכסות
הוא חמשים ומאתים׳ נמצא כולן חמש
מאות׳ כמו שישר מר דרור׳ אם כן למה
נאמרו׳ בו חיצון׳ גזירת היא להמיר
לחיצונים׳ להרבות בו שני הכשרות שאין
שוקלין עץ בעץ׳ וכך שנויה בברייתא׳
וקנה בשם׳ קנה של בשם׳ לפי שיש קנה
שאינו של בשם הוצרך לומר׳ קנה בשם׳
חמשים ומאתים׳ סך כולן׳ וקדה׳ שם שורש
שבו׳ ולטון חמשים קצעה׳ הין׳ שנים
עשר לוג׳ ומלקו בו חכמי ישראל׳ ומאיר אומר
בו שלקו את העיקרין׳ אמר לו יהודה והלא
לסוך את העיקרין אינו ספק׳ אלא שרשום
המים שלא יבלע את השמן׳ ואחר כך
הענף עליהם׳ אחר חטמן עד שנלקט הגרגר
וקפצו לשמן׳ ומעל העיקרין׳ רקח מרקחת

רקח שם דבר הוא׳ והעשוי מוכן שהוא נאמר
והרי הוא כמו רקח׳ ואינו מין מין׳ ובמו
כמו לקח׳ הוא׳ ומעשה׳ וכל דבר
המעורב בחבירו עד שלא יכפה׳ ומזה אין נעשין
ריח כמו מרקחת׳ מרקח מרקחת׳ רקח העשוי
על ידי אומנות הרוקחים׳ ומעשה רקח׳ שנ
הוא מדבר׳ ומשחת בו׳ כל המשמשות בכלים
כ חוץ מטל ומלבנה שהוא כמין עד׳ וקדשת
אותם ומשחה׳ ומקדשתן׳ להיות קדש
קדשים׳ ומה היא קדושתן׳ כל הנוגע בה
וגם כל הראוי לכלי שרת׳ נעשה לתוכן
קדש קדושת הגוף׳ ליתן לבוש וכליה
ובגדים׳ ואין עתה לעמוד לחולין׳ אבל

אבל דבר שאינו ראוי להם אין מקדשין׳ ושנויה הא
ושנה שלמה אינו מזבח׳ ומתוך שנ׳ כל הנוגע
במזבח יקדש שומעני בן ראוי בן שאינו ראוי׳ תל
כבשים׳ מה כבשים ראוים אף כל ראוי׳ כל משמשת
משכן כהנים ולוים ומתנות׳ לטון ריבוי׳ לפטמין
עורך משמחתן׳ אלא לגדולה׳ כי כן יסד הולך שדה
חיתך גדולתן׳ ושאר משמחות כמן רגלים׳ מטוחין
ראשיתם שמנים׳ משחן׳ לשון מרמיתם בהם כלטון
כלטון עבריה׳ לדורותיכם׳ ויכן לדרן ובהיכן לו
שכולן קיים לעתיד לבא׳ זה בגמטריא תריסר לוג
הוא׳ לא יסך׳ בשני ידין׳ לשון לא יבלע׳ כמו לאיש
יעב לך׳ על בשר אדם לא יסך׳ מן השמן הזה
עצמו׳ ובמתכונתו לא תעשו כמוהו׳ בכמה סממנים

ואשר נתן להם ויעשו ויקראו
בשם הבעל מהקר ושר
הצבאים לאמר הבעל עגל
ראין קול ואין עונה ויפסח
על המזבח אשר עשה׳ ויהי
בצהרים ויהתל בהם אליהו
ויאמר קראו בקול גדול
כי אלהים הוא כי שיח ;
וכי שיג לו וכי דרך ל
אולי ישן הוא ויקץ׳ ;
ויקראו בקול גדול
ויתגדדו כמשפטם
ויפסחו על המזבח
אשר עשה׳ ויתנבאו
עד עלות המנחה ואין
קול ואין עונה ואין
מקשיב׳ ויפ
כמו ויפסעו׳ כ
אינם הוא׳ אר
אותן אומרים דהלין
הוא׳ כי שיח וכ
שיגלו׳ שמיו׳ שלנ
דבר שם יושבון׳ ו
משיג׳ הוא׳ ורודף
במלחמה׳ וכי דרך
לו בבית הכסא׳
ויתעלמו׳ לשון
פרישה בבית